ס א מיי' פ"ג מהלכות פיגול הלכה ה:

תורה אור השלם

1. וְיָלַךְ הַמֶּלֶךְ גִּבְעָנָה לִזְבֹּחַ שָׁם כִּי הִיא הַבָּמָה הַגְּדוֹלָה אֶלֶף עֹלוֹת יַעֲלֶה שְׁלֹמֹה עַל הַמִּזְבֵּחַ הַהוּא: מ"א ג, ד
2. וַיִּזְבַּח שְׁלֹמֹה אֵת זֶבַח הַשְּׁלָמִים אֲשֶׁר זָבַח לַיהוָה בָּקָר עֶשְׂרִים וּשְׁנַיִם אֶלֶף וְצֹאן מֵאָה וְעֶשְׂרִים אָלֶף וַיַּחְנְכוּ אֵת בֵּית יְהוָה הַמֶּלֶךְ וְכָל בְּנֵי יִשְׂרָאֵל: מ"א ח, סג
3. וְעָשִׂיתָ אֶת הַמִּזְבֵּחַ עֲצֵי שִׁטִּים חֲמֵשׁ אַמּוֹת אָרְךְ וְחָמֵשׁ אַמּוֹת רֹחַב רָבוּעַ יִהְיֶה הַמִּזְבֵּחַ וְשָׁלֹשׁ אַמּוֹת קֹמָתוֹ: שמות כז, א
4. וְהָאֲרִאֵיל (וְהָאֲרִיאֵל) שְׁתֵּים עֶשְׂרֵה אָרְךְ בַּשְּׁתַּיִם עֶשְׂרֵה רֹחַב רָבוּעַ אֶל אַרְבַּעַת רִבְעָיו: יחזקאל מג, טז
5. אֲפֵה אַרְצוֹ וְאַפָּתַיִם קָמָתוֹ מִפְּנֵי רְבוּעַ יִהְיֶה וְאַפָּתַיִם קָמָתוֹ וְקַרְנֹתָיו: שמות ל, ב
6. אֹרֶךְ הַחָצֵר מֵאָה בָּאַמָּה וְרֹחַב חֲמִשִּׁים בַּחֲמִשִּׁים וְקוֹמָה חָמֵשׁ אַמּוֹת שֵׁשׁ מָשְׁזָר וַאֲדָנֵיהֶם נְחֹשֶׁת: שמות כז, יח
7. וְאֵת קַלְעֵי הֶחָצֵר וְאֵת מָסַךְ פֶּתַח שַׁעַר הֶחָצֵר אֲשֶׁר עַל הַמִּשְׁכָּן וְעַל הַמִּזְבֵּחַ סָבִיב וְאֵת מֵיתְרֵיהֶם וְאֵת כָּל כְּלֵי עֲבֹדָתָם וְאֵת כָּל אֲשֶׁר יֵעָשֶׂה לָהֶם וְעָבָדוּ: במדבר ד, כו
8. קְלָעִים חֲמֵשׁ עֶשְׂרֵה אַמָּה אֶל הַכָּתֵף עַמֻּדֵיהֶם שְׁלֹשָׁה וְאַדְנֵיהֶם שְׁלֹשָׁה: שמות לח, יד

מוסף רש"י

זה גדול מזה. זה של פגים גדול משל משם, שמזבח משם מקום מערכתו למה על למה הזו היה מקום מערכתו כ"ד על כ"ד, כדי של שלמה ממש מאות שבעים ושם כשל משה, אם כן מהו קידש המלך את תוך החלל, שקבע בו מזבח של פגים מתוכך בלפפי (מ"א ח סד) אף מזבח י' אמות. נוכחו י' למות והוכיך למקצתו בלפגים של י' אמות בחב, ומה אני מקיים ועשה קטן ועשה גדול אלא קומתו משפת מזבח למה למעלה, ומה אני מקיים וקומה חמש ממש בלפגים משפת מזבח למעלה, שהיו הלפגים ט"ו אמות (שבת צב.):

שיטה מקובצת

רש"י ד"ה אף כאן מודד ה' על ה' מאמצעיתו לכל רוח כו' (עד סה"ד). וי"מ מפרכיס שם כאן מודד ה' מלמעלמיתו לכל רוח, פי' נמצא שהיה י' על י' שהן מאה (על מאה) (ממה) ושל שלמה היה עשרים על עשרים שהן ת' אמה, נמצא שלח היה של שלמה גדול משל משה שלח ג' דבעים יותר, ולכן הוכרך לקדש שם שלמה. ע"כ מלשתי בספר ישן (ב"ש, כ"ב וג'): **תוד"ה** והלא כבר נאמר כו' **וא"ת** כו'. לשון מהכ"פ, וא"ת מנ"ל דלמזבח הנחשת קריב ליה שלח היה מקום המערכה שלח אמה ללמעלה ממזבח דעוב ונבעשן קלמר דהיה גדול יותר כדלמרינן לקמן ג' מזבחות היו שם בעוב ונבעשן וי"ל כו': ד"ה מה משכן כו'. תיבה **דאיבא** הקישא גזירה שוה ביון דרבוע לבמה ל'. תיפוק ליה מהקישא דהכא, וי"ל דאי לאו ג"ש לא הוה לרשינן הך הקישא לאתוי משמעות דפסוק שכתוב בהדיא ושלח אמות קומתו. ת"י הך הקישא לאו לגזרה למזבח קאי שלח אגזרה דקלעים כדפ"ק, ופ' לאהרן קושייתו של רבי יהודה שהקשה מן הפסוק דכתיב גבי קלעים ושומה ה' אמות, לפיכך בא אמות ולפיכך לא היה נראה עשר אמות (מהר"פ) **ד"ה** ואומר כו' וקשה לר"ת כו' והא מוכח קרא בהדיא כו'. ר"ת, ושוב הכו"ל לגי' למימר הכוח בהכח כוח בהכיע (ד"פ) הכוח מנחתן (מהר"פ) **ד"ה** אלף עולות יעלה שלמה וגו' וכשהיה מגיע לחשבון עולות ו' **ולמיני חמות.** שהיה מזבח חלניס של שלמה עודף עליו זה של שלמה גדול משל משה לפי לורך העולות שהרי מזבח של משה היה ה' אמות ברוחב ה' אמות בלובה ומקום היולך והעריך כדאיתא התם ופריך ונישחטינהו מישחט ופי' בקונטרס משום שחוטי חוץ לג מחייב דמיידי בקדשי קדשים שנשחטו חוץ לזמנן דהא מיידי בקדשי קדשים דכתיב (ויקרא ז, ב) והאריאל שתים עשרה אמה רוחב או אינו אלא י"ב על י"ב כשהוא אומר אל ארבעת רבעיו מלמד שמאמצע הוא מודד ור' יוסי כי גמר גזירה שוה בגובהה הוא דגמיר דתניא ג' ושלש אמות קומתו בלבתיב דברי רבי יהודה רבי יוסי אומר נאמר כאן ג' רבוע ונאמר להלן ה' רבוע מה להלן מאמצעיתו היה מודד אף כאן מאמצעיתו היה מודד והתם מנלן דכתיב (ד) והאריאל שתים עשרה ה) אמה לכל רוח או אינו אלא י"ב על י"ב כשהוא אומר אל ארבעת רבעיו מלמד שמאמצע הוא מודד ו) ור' יוסי כי גמר גזירה שוה בגובהה הוא דגמיר דתניא ג' ושלש אמות קומתו בלבתיב דברי רבי יהודה רבי יוסי אומר נאמר כאן ג' רבוע ונאמר להלן ה' רבוע מה להלן גובהו פי שנים כארכו אף כאן פי ז) שנים כארכו אמר ליה רבי יהודה (והלא כבר נאמר ח) ואת ט) החצר מאה אמה ורוחבה חמש אמות וגו') אפשר כהן עומד ע"ג המזבח ועבודה בידו וכל העם רואין אותו מבחוץ אמר לו ר' יוסי והלא כבר נאמר י) ואת קלעי החצר ואת מסך י) שער החצר אשר על המשכן ועל המזבח יא)מה משכן י' אמות אף מזבח י' אמות ואומר יב)קלעים חמש עשרה אלף עולות יעלה שלמה וגו' וכשהיה מגיע לחשבון עולות ו) **ולמיני חמות.** שהיה מזבח חלניס של שלמה עודף עליו זה של שלמה גדול משל משה לפי לורך העולות שהרי מזבח של משה היה ה' אמות ברוחב ה' אמות בלובה ומקום היולך והעריך שהיה מגיע לחשבון עולות ולמיני אמות זה גדול מזה אלא מהו קטן מהכיל ז)כאדם האומר לחבירו פלוני נגם הוא ופסול לעבודה ור' יהודה ח)שפיר קאמר ר' יוסי ר' יהודה לטעמיה דאמר מזבח שעשה משה גדול היה דתניא ט)חמש אמות אורך וחמש אמות רוחב דברים ככתבן דברי ר' יוסי ר' יהודה אומר נאמר כאן י)רבוע ונאמר להלן יא)רבוע מה להלן מאמצעיתו היה מודד אף כאן מאמצעיתו היה מודד והתם מנלן דכתיב יב)והאריאל שתים עשרה יג) אמה לכל רוח או אינו אלא י"ב על י"ב כשהוא אומר אל ארבעת רבעיו מלמד שמאמצע הוא מודד יג) ור' יוסי כי גמר גזירה שוה בגובהה הוא דגמיר דתניא ט)ושלש אמות קומתו בלבתיב דברי רבי יהודה רבי יוסי אומר נאמר כאן י)רבוע ונאמר להלן יא)רבוע מה להלן גובהו פי שנים כארכו אף כאן פי יד) שנים כארכו אמר ליה רבי יהודה (והלא כבר נאמר ח) ואת ט)החצר מאה אמה ורוחבה חמש אמות וגו') אפשר כהן עומד ע"ג המזבח ועבודה בידו וכל העם רואין אותו מבחוץ אמר לו ר' יוסי והלא כבר נאמר י) ואת קלעי החצר ואת מסך י) שער החצר אשר על המשכן ועל המזבח יא)מה משכן י' אמות אף מזבח י' אמות ואומר יב)קלעים חמש עשרה

גליון הש"ס

[תוס' (מהעמוד הקודם) ד"ה כהעלמת מנחה וכו' לחזנחים דוקא כעי מזבח. עי' מנחות קף ה ע"ב בפירש"י ד"ה פגימת המזבח]:

שינוי נוסחאות

א) ובבית עולמים כל"ל, ותיבת ואילו נמחק (ש"ס-מ): ב) שתים עשרה אורך בשתים עשרה רוחב רבוע אל ארבעת רבעיו ותניא והההריאל שתים עשרה לכל רוח כל"ל (ש"ס-מ): ג) מודד ל"ב אמה לכל רוח (ש"ס-מ): ד) גובהו פי שנים (כ"ה ברש"י): ה) נאמר אורך החצר מאה באמה ורוחבה חמש אמות אפשר כדי כל"ל (ש"ס-מ). וכיוצאין ליתא כלל בתיבות שבסוגריים (הגרי"ב). ו) משך פתח שער כל"ל (שמכ"י): ז) עולות של חנוכת המזבח (ש"ס-מ): ח) כ"ל (ש"ס-מ): ט) לפי שבולטין ויסוד (ב"ש): י) בש"מ ונוסף והוא שנאמר בדברי הימים (ב' ד' א') ויעש שלמה מזבח נחשת עשרים אמה אורכו ועשרים אמה רחבו ושל אבנים היה ולפי שהיה לעולה תחת מזבה הנחשת של משה קרא לו מזבה הנחשת. ועשרים על עשרים דקרא אמקום המערכה קאי כמו וההריאל שתים עשרה אורך בשתים עשרה רחב דאמקום מערכה קאמר במזבח בית שני, חלק עשרים על עשרים לארכו לכ' רצועות וכו'. וכ"ש בכתה"י בציורים כלוס: יא) אלף עולות ליום כל"ל (ש"ס-מ): יב) ומשום קרבנות ההוהה יומא, אלא למזבה הנחשת דמשה קאמר כל"ל (ש"ס-מ): יג) בכ"י נוסף וקראו בעל מום פסול [וכש"מ בשם פסול] וכש"ל. ומכ"ל כאהם שאומר לחבירו פלוני כהן נגש הוא ובא לפוסלו לעבודה וסילקו וגנזו ועשה חילופו מזבה אבנים והוא שנא' קידש החצר להציב בו בנין קבוע של אבנים למזבה כי עשה שם את העולה ואת המנחה כי מזבה הנחשת של משה עשאו בנגש ופסול לפי שלא היה נראה לריבוי עולות שבאותו היום. ומה שנ' בדברי הימים (ב' ז' ז') כי מזבה הנחשת אשר עשה שלמה לא יכול להכיל לר' יוסי הכי קאמר כי מזבה הנחשת של משה אשר עשה שלמה תחתיו מזבה אחר קטן מהכיל. כש"ל ומכ"ל שפיר קאמר כו'. וכעי"ז בש"מ: יד) כ"ל ופסול (ש"ס-מ): טו) י"א רצועות של שש שש כל"ל (ש"ס-מ): טז) ותו לא ביון דשל משה אלף ותו לא ובחנוכתו כל"ל (ש"ס-מ): יז) וצאן מאה ועשרים אלף (ש"ס-מ): יח) כ"ל במזבה (ש"ס-מ). יט) רבוע יהיה (כתה"י): כ) ולפיפא (כתה"י). וכ"ק הגיה ולקמן: כא) בכתה"י אמות, וכי אפשר כן כו' והל"ת. וכ"ש בשמ"י: כב) תיבת מוקף ממקף (ש"ס-מ): כג) צריך קלעי החצר שסביביו גבוה י' אמות כל"ל (ש"ס-מ), ועי' מ"ש: כד) וכ"ש זה דמחוסר

מעשה גדול ועוד כו' כל"ל (צ"ק): כה) הבית כי פריך ונישוייה וכו' מאי משני מפני כו' כל"ל (ש"ס-מ): כו) כ"ל לר' יצחק וע"ש (גליון): כז) דמקריבין אע"פ כל"ל (ש"ס-מ): כח) כרבי יהודה ס"ל דשרי (צ"ק): כט) כ"ל דקדשה (ב"ש): ל) מכאן ועד וא"ת הוא הגכ"ש שלא מדבקי אטו קדשי מזבח כדאמרינן בראשית הגז דקדשי ב"ה אסורים בגיזה ועבודה גזירה אטו קדשי מזבח וא"ת וכו'. ועי' מלמ"ט: לא) כ"ל גבי קודם (ש"ס-מ): לב) אזקיל (שמכ"י): לג) כמכ"י נוסף ואע"ג דאזקינן יותר מד' מאות שנה: לד) לפאת קדמה מזרחה כל"ל (ש"ס-מ):